

Kommitterad dagordning för utrikesrådet
den 12 oktober 2015

Utrikesministrarnas möte

1. Godkännande av den preliminära dagordningen
2. Godkännande av A-punktslistan
3. Syrien

Diskussionspunkt

Rådet kommer att diskutera utvecklingen i Syrien, vilket stöd EU kan ge samt hur EU kan stödja FN-sändebudet Staffan de Misturas arbete.

Regeringens ståndpunkt:

Regeringen ser med stor oro på det allvarliga läget i Syrien och anser att det är av yttersta vikt att intensifiera EU:s och det internationella samfundets ansträngningar för en politisk lösning. De flesta rapporter pekar på att de ryska flyganfallen riktat in sig främst på områden där ISIL inte är närvarande. Rysslands militära agerande inger oro och måste klarläggas. En politisk lösning inom FN:s ram som Sverige stödjer, inklusive tillskapandet av en internationell kontaktgrupp, måste fortsatt sökas.

Regeringen stödjer fortsatt FN-sändebudet Staffan de Misturas ansträngningar för en politisk lösning och förslag om inrättandet av en internationell kontaktgrupp till stöd för det politiska FN-spåret, med deltagande av bl a USA, Ryssland, Saudiarabien och Iran. Dialog mellan internationella och regionala nyckelaktörer är en förutsättning för en politisk lösning.

Regeringen fördömer fortsatt Assadregimens och ISIL:s attacker, övergrepp och våld mot civilbefolkningen. Sverige fortsätter att ge betydande stöd till de humanitära insatserna, ser fortsatt över möjligheterna att ge ytterligare stöd och uppmanar EU och EUMS att göra detsamma.

4. Migration

Diskussionspunkt

Rådet förväntas ha en bred diskussion om de externa aspekterna av migration på FAC. Diskussionen väntas dels vara en uppföljning av Europeiska rådet den 23 september, inklusive frågan om högnivåkonferensen för Västra Balkan, dels framåtblickande inför Vallettakonferensen i november.

Regeringens ståndpunkt

Regeringen välkomnar att högnivåkonferensen för Västra Balkanrutten organiseras den 8 oktober med deltagande av berörda transitländer. Turkiet som en av världens största flyktingmottagare har en nyckelroll i den pågående flyktingkrisen och transitländerna på Västra Balkan, främst Makedonien och Serbien, tar ett stort ansvar för att hantera transiteringen av flyktingar. Viktigt att visa solidaritet med länderna i Västra Balkan. Ländernas behov måste vara styrande för EU:s stöd och EU bör så långt som möjligt använda sig av tillgängliga instrument inom anslutningsprocessen för att stärka samarbetet med länderna. Sammanhållningen inom EU är viktig.

Regeringen ser ökningen av antalet flyktingar från Syrien som en direkt konsekvens av oförmågan att åtgärda grundorsakerna till konflikten. Att nå en fredlig lösning på konflikterna i Libyen och Syrien är grundläggande för att hantera de utmaningar vi står inför. Regeringen ger sitt fulla stöd till de Misturas ansträngningar för en politisk lösning på Syrienkonflikten och välkomnar Europeiska rådets slutsatser från den 23 september i bland annat fråga om stöd till Libanon, Jordanien och andra länder vid hanteringen av den syriska flyktingkrisen. Regeringen har ännu inte tagit ställning till den sk Madadfonden för insatser med anledning av krisen i Syrien.

Sverige arbetar aktivt i förberedelserna inför Valletta. Regeringen vill att toppmötet skall bli starten för en ny fas i partnerskapet Afrika-EU på migrationsområdet. Regeringen välkomnar vidare att migrationsfrågan diskuteras på stats- och regeringschefsnivå och verkar för att uppmuntra de afrikanska länderna att delta på hög nivå. Grundorsakerna till migration och flyktingströmmar från Afrika är komplexa. Det handlar om konflikt och MR-brott men också i många fall om bristande framtidsutsikter för den stora unga befolkningen på grund av bristande samhällsstyrning, liten social rörlighet och arbetslöshet.

5. EU:s relationer till AVS (post-2020)

Diskussionspunkt

Ett första tillfälle för rådet att diskutera frågan om EU:s framtida relation till länder i Afrika, Karibien och Stillahavsregionen efter det att Cotonouavtalet löper ut år 2020. Frågan kommer även diskuteras av biståndsministrarna den 26 oktober.

Regeringens ståndpunkt

Regeringen avser förorda att ett bredare politiskt partnerskap etableras mellan EU och AVS-länderna efter 2020 för att bidra till att skapa jämbördiga relationer baserat på ömsesidiga intressen. Samarbetet bör spänna över samtliga politikområden. Regeringen anser att Cotonou-avtalet inte bör förnyas i sin nuvarande form, vilket dock inte innebär en nedprioritering av relationerna. Ett framtida partnerskap bör, bland annat bygga på genomförandet av Agenda 2030 (de nya hållbarhetsmålen) som inte bara inkluderar AVS-länderna utan också EU

EU behöver tydliggöra en differentiering som beaktar ländernas olikheter. Hur detta bäst bör göras kommer att diskuteras senare i processen. Politisk dialog med AVS-länderna kommer fortsatt att vara viktig. Regeringen anser det vidare vara viktigt att AVS-länderna konsulteras löpande under processen och att deras ägarskap säkerställs. Viktigt att EEAS och KOM har ett nära samarbete för att säkerställa att ansatsen blir bred.

6. Ev. Libyen

Ev. Diskussions- och beslutspunkt

Rådet förväntas diskutera Libyen gällande de FN-ledda samtalen som handlar om att bilda en övergångsregering i Libyen. Detta som uppföljning till att SRSG León den 21 september presenterade en slutgiltig avtalstext för parternas godkännande. En diskussion förväntas om EU:s roll i den fortsatta utvecklingen, inklusive i ljuset av flyktingsituationen i centrala Medelhavet.

Regeringens ståndpunkt

Regeringen välkomnar det utkast om avtal som presenterades den 21 september av SRSG León. Regeringen uppmanar parterna att så snart som möjligt underteckna avtalet och presentera kandidater till de tyngre regeringsposterna för att bana väg för en nationell samlingsregering med brett stöd. Krisen i Libyen förblir mycket oroande och utgör ett säkerhetshot också för Libyens grannländer, vilket tydligt illustrerats genom sommarens två terroristattacker i Tunisien. Regeringen fortsätter att till fullo stödja dialogsamtalen i FN:s regi och välkomnar diskussionen om EU:s fortsatta engagemang. Regeringen betonar vikten av nära samordning mellan EU och FN.

Eventuella framtida EU-insatser måste vara väl förberedda, bygga på en trovärdig vapenvila och en samlingsregering samt ske i samråd med Libyen.